

một mình

ngô minh trí
2020

slow, rubato

Một mình từ sương mai đến trăng vừa giăng lối
mình từ rừng đông thoáng nghe lời chim hát

Một mình Từ dương soi đến buông màn đêm tối
Một mình loài giun đé nửa đêm bật tiếng khóc

Mình anh đèn chong hát hiu lè loi Giọng suy nghĩ tuôn đầy
Mình anh về căn gác khuya quanh hiu ngợp lên ý nhạc buồn

vội nhiều đêm gối tay chờ sáng Suy nghĩ đó
thiu rồi nhất góp nên lời hát Ý nhạc đó

Những đoạn đường đã từng đi qua những cuộc tình đã từng chia xa sâu không
Những tháng năm lạc đường bơ vơ những ký âm rơi vào nhịp lỡ sâu không

ngôi chỉ là thế thôi Đồi ơ thờ
ngôi chỉ là thế thôi Rồi cũng xong

19 *Dmaj7* *C#7(b9)* *E#°7*

nuôi biết bao ý thơ_ tan biết bao ước mơ_ thôi hết đợi
 nhạc rơi vào tường vọng người quay cuồng ảo mộng rồi cũng về_

22 *F#m9* *F#m9* *Bm7*

chờ Một từ xuân sang đến khi hè rực nắng
 không Một mình

25 *B#°7* *C#(sus4C#7)* *F#m9* *Bm7*

— Một mình vừa tàn thu gió đông lùa lạnh đắng

28 *E#°7* *F#m7*

— Một mình!